

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Skar

Oppskr. av: Eiliv Breuma

(adresse): Bøvestad

Fylke: Oppland

Herad: Lom

Bygdelag: Bøvestad

Gard: Breuma

G.nr. 113 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

82 aers gl.

SVAR

1. Skogafar.
2. Skogafar.
3. Skov, Skaavaa, Skave.
4. Borkafar. Berre til hjelpafar i vaarkuipa
Saa i alminnele aar, men kummen med god
til skov meir.
5. Asp. Bjøsk (ikkje lavlandsbjøsk) Silju. vic. Fjerrin-
barken var gjev for geit og sau og ibrukt.
Rau og serleg (alm finst ikkje her), og rau er
det saa smaakt med at den er ikkje nemmante.
6. Ukjent.
7. Ukjent.
8. Kv. sau, geit. I vaarkuipa. Dei med ei kv
eller to og fere smæktinger, skar altent heile
vinteren, men dei var strevsame folk.
Fekk skavet særskilt. Skar av alder vent aldri
freista.
9. Naar fosingi elles var snau, saa smaakte det saa
mykje til for mjølkri auke. Jan dei meinte det
synte godt per rjoma. Trur ikkje det.
10. I vaarkuipa saa maakte ein nokk reise
ein end eller skovet, men elles skar ein av
voten som kom tilgard. Keskjed er eller her intje
vare ibrukt her i det turke Lom

11. Lomva skarvet.

12. Skarvet.

13. Ukjent.

14. Om varden. Nei. Nei.

15. Ved vedskalen. Husmennene drag straugene inn i stugå, tina dei, flekte av naver og skov.

16. Det var mange skap for den kvinnen. Vært luge av gamle, slitne ljos. Stundom med skapt for begge ender og stundom berre for ein, med ei felle i den andre enden på reira.

Til bruk for grovne tre, var denne kvinden kjøgd slik at det var eit godt bel mellom hantsaket og ned på sjølv kvinnen for at kvinden ut ein skamferde kvinnen sine.

17. Skarving kan inntil vore som mykje ibruk her i bygda, at slike seilte fremgangsma-ten har komne ibruk. Strauger reiste dei opp attåt ein ryg eller raskast. Grovne tre lagde dei over tre andre tre for so for det innt, so ein stopp an kjøgd og so mykje Husmennene, ja kvannene med, hadde kvelds arbeid med skarving inne i stugå, og da var det nok både aarkella og kveldkane nytt a til so begge straugene for. Nogen flekte av naver.

18. Det var oftast opre rum loak på isen og da sette dei rygse ende av straugen inn der. Slaggestakke var det og, so hogg dei ei åks gatt fast i stakken og stutte straugen med åksan, so den inntje gli ut, man var løy og kvante surkast ikring. Skardhel ukjent.

19. Det vort nok for ymse vis det, eller som straugen eller tret ligg. Fune i luset vart det nok oftast for kvne. Med begge hendes

3
maake dei berike kniven skulte det
mune i tjukk bark.

20. Berka ved.

21. Bark. Saap.

22. Alle slags bark smaa og grove.

Ja alltid det, ofte slealeugfi og meir.

23. Skarved heiter alt, både grant og
grovt.

24. Det kunte aldri vera tale paa aa gaa
saa nøgje tilverks, um ein skulte vinne
uover nokon som nemmande var. Det er
alltid forskjell paa arbeidsfolk, somme gjer
gode arbeid, andre mindre velgjort.

Atkjone gjorte forskjell paa skav kom vel
av at somme skarvarer let daut burt kan fylja
med skavel, andre flekte det burt

25. Ja til beakstved furuignaget. Det vart
nyplagt i hage laad i eldhusvali. Det
vart brukt som mykje flattbrød, at det
trangst store opplegg av beakstved for heile
aaret. Lyvørste endene beakstetif bostugio-
vel, som det trangst mykje av um aaret

26. Ein man mangt i vanti nøgje. Mykje
skav har alltri vore i bruk i Lam, det til
er det fersmære skogligar. Som og
minnest er det herre i vaskrupa og
i ymse av at skading har vore i bruk
for enkelte gartor. Men geit er umakeleg
sker skar og bark. Hoster naati og. Saieu
meg gjerne, men naati vof att her ham.
Det er full som skogmen har teke skate av
alle den høgst av myrfuru til sneakrøft
i fottid. Det var lange, store koster av
gnaugen karved for gartone dr. Naar ville

4
ei kunde nokke aa draga ber inn og ut.
Geiti gaa sjelv ha mykje ute iser paa
vaarparten, naar botken rear tien, og folk
ha lite hjelp med aa flette av reuer, saa
arbeitte ho sjal og karkette svert.

1394